

CBE 78-2016**herkansing**

UITSPRAAK

in het geding tussen mevrouw X te Grijpskerk, hierna ook te noemen appellante,

en

de examencommissie van de faculteit medische wetenschappen van de Rijksuniversiteit Groningen, hierna ook te noemen verweerder,

inzake het besluit van verweerder van 2 mei 2016

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van verweerder van 2 mei 2016 waarbij het verzoek van appellante om een herkansing voor het werkstuk “systematic review” behorende bij het vak Wetenschappelijke Scholing 2 van de bacheloropleiding Tandheelkunde wordt afgewezen.

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld in een openbare zitting op donderdag 30 juni 2016 waar appellante in persoon is verschenen vergezeld van haar vertrouwenspersoon mw. Y. Verweerder is verschenen in de personen van A, voorzitter examencommissie, dr. B, lid examencommissie en drs. C, semestercoördinator Tandheelkunde.

III. Ontstaan en loop van het geding

Bij besluit van 25 april 2016 waarbij het verzoek van appellante om een herkansing voor het werkstuk “systematic review” behorende bij het vak Wetenschappelijke Scholing 2 van de bacheloropleiding Tandheelkunde wordt afgewezen. Het onderbouwde oordeel luidt dat appellante al op twee punten een tweede kans heeft gekregen. Zo was het haar in afwijking van de tentamenregels toegestaan om alleen in plaats van in een groepsvorm verder te gaan met de “systematic review” waardoor het leerdoel samenwerken haar is geschonken. Daarnaast is aan appellante een tweede deadline voor het inleveren van de eindversie gesteld nadat zij de eerste deadline had gemist. Verweerder kent geen derde kans toe voor het inleveren van de eindversie. Op 3 mei 2016 diende appellante per email een beroepschrift in tegen dit besluit bij het College van Beroep voor de Examens (CBE). Er vindt geen schikkingsgesprek plaats. Op 7 juni 2016 is het verweerschrift ontvangen.

IV. Standpunten van partijen

Appellante voert aan dat zij inderdaad de “systematic review” alleen heeft geschreven zonder onderdeel te zijn van een groep. Appellant heeft verweerder echter nooit verzocht om dit werk alleen te mogen maken. Op 9 december 2015 heeft verweerder zelf deze uitzondering gemaakt omdat zij al eerder een “systematic review” had geschreven.

Voorts is het juist dat appellante twee weken extra tijd heeft gekregen voor het inleveren van de eindversie, als tegemoetkoming aan het opgelopen tijdsverlies door de lange wachttijden. Zo heeft appellante in het studiejaar 2014-2015 vertraging opgelopen door het uitblijven van een reactie van mw. D, semestercoördinator, op het feit dat de medestudente van appellante niet verder mocht van verweerder met het schrijven van een “systematic review” met appellante. Daarnaast heeft appellante aan het begin van het studiejaar 2015-2016 aan zowel verweerder als de semestercoördinator verzocht om haar scriptie in één in plaats van twee jaar te schrijven. De uiteindelijke afwijzing van dit verzoek kwam pas op 9 december 2015. Door deze omstandigheden vond appellante het reëel om te vragen of de deadline voor het inleveren van de

eindversie twee weken kon worden opgeschoven. Dhr. E, examinator, heeft dan ook deze toestemming gegeven. Appellante vraagt zich af wat een vertraging van een jaar haar als student zal opleveren wanneer zij verder alles heeft gehaald en zij reeds een volledige scriptie heeft geschreven waar niet eens naar gekeken is maar waar door het tijdstip van inleveren met een onvoldoende is beoordeeld. De gevolgen hiervan zijn onredelijk groot. Behalve financiële consequenties betekent dit ook problemen met het verlopen van de geldigheid van meerdere tentamenuitslagen. Tot slot verzoekt appellante om haar beroep gegrond te verklaren.

Verweerder voert –samengevat– het navolgende aan. Het verzoek van appellante is enerzijds afgewezen omdat de examinator haar had toegestaan om de scriptie alleen te schrijven omdat appellante geen groepsgenoten kon vinden om mee samen te werken en anderzijds omdat appellante de deadline voor het inleveren van de eindversie tot twee keer toe niet heeft gehaald. Feitelijk zijn aan haar al twee kansen gegeven om het tentamen tijdig af te leggen. Het toekennen van de tweede deadline, gesteld op twee weken na het verlopen van de eerste deadline, telt hierbij als herkansing. Voor het toekennen van een derde kans ziet verweerder geen reden in het verzoek noch in het beroepschrift.

De impliciete klacht van appellante over het verlopen van de geldigheid van tentamenuitslagen geeft verweerder ook geen aanleiding om anders te oordelen. Er is immers nu nog geen besluit genomen over de geldigheid van oude tentamens, behoudens het besluit uit december 2015 waartegen geen beroep is ingesteld.

V. Beoordeling

Voordat het College toekomt aan een inhoudelijke toetsing dient eerst te worden onderzocht of appellante ontvankelijk is in haar beroep. Het College constateert dat het beroepschrift binnen de periode van de wettelijke beroepstermijn van 6 weken is ingediend. Het bestreden besluit is op 2 mei 2016 genomen, en het College heeft reeds op 3 mei 2016 een beroepschrift ontvangen. Wat betreft de inhoud van het beroep wijst het College erop dat het ingevolge artikel 7.61 lid 2 Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) moet toetsen aan het recht. Aan de orde is dan de vraag of een rechtsregel of rechtsbeginsel is overtreden. Voorts onderzoekt het College of verweerder op goede gronden tot zijn oordeel is gekomen. Hierbij toetst het College of er vooraf heldere criteria zijn opgesteld voor het toekennen van een herkansing, deze vooraf kenbaar waren voor partijen en of de procedure van beoordeling zorgvuldig is verlopen. Ingevolge artikel 7.13 lid 2 sub h WHW dient in de OER worden opgenomen het aantal en de volgtijdelijkheid van de tentamens alsmede de momenten waarop deze afgelegd kunnen worden. Deze bepaling is uitgewerkt in artikel 9 OER bachelor of science tandheelkunde (OER). Uit dit artikel in combinatie met artikel 7 lid 1 OER volgt dat voor het vak Wetenschappelijke Scholing 2 studenten twee keer per jaar in de gelegenheid moeten worden gesteld om dit tentamen af te leggen. In de OER zijn geen bepalingen opgenomen over de voorwaarden voor een herkansing, zodat het College hieraan niet kan toetsen. Aldus dient een verzoek om herkansing van geval tot geval te worden beoordeeld.

Verweerder heeft het verzoek om een herkansing geweigerd omdat appellante door het verschuiven van de eerste deadline met 14 dagen feitelijk al een herkansing zou hebben gehad. Het College constateert dat ten tijde van het toekennen van deze tweede deadline de examinator noch verweerder aan appellante heeft gecommuniceerd dat deze verschuiving diende te worden opgevat als het toekennen van een herkansing. Appellante had derhalve niet kunnen weten dat het aanvaarden van de opschuiving van de deadline een dergelijk ingrijpend gevolg met zich mee zou brengen, terwijl andere studenten wel degelijk een herkansingsmogelijkheid hadden. Dit belangrijke gevolg had destijds aan appellante kenbaar moeten worden gemaakt. Nu dit niet is gebeurd had verweerder het verzoek van appellante op deze grond niet kunnen afwijzen. Voorts geeft verweerder aan dat het verzoek van appellante ook is afgewezen omdat zij de “systematic review” alleen heeft mogen schrijven in plaats van in groepsverband. Het College ziet geen enkel verband tussen het alleen mogen schrijven van een “systematic review” en het al dan niet toekennen van een herkansingsmogelijkheid.

Gelet op het vorenstaande komt het College tot de conclusie dat het bestreden besluit niet op de juiste gronden is genomen en dat aan appellante ten onrechte geen herkansingsmogelijkheid voor de “systematic review” is toegekend.

V. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep van appellant gegrond, vernietigt het bestreden besluit en draagt verweerder op om opnieuw het verzoek van appellante om aan haar een herkansing toe te kennen voor het werkstuk “systematic review” behorende bij het vak Wetenschappelijke Scholing 2 van de bacheloropleiding Tandheelkunde te beoordelen met inachtneming van het bepaalde in deze uitspraak.

Aldus vastgesteld op 25 augustus 2016 door mr. dr. E. van Wolde, voorzitter, dr. R.J.J. Wielers en K. Vogelesang, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.E.A. Donkersloot, secretaris.

voorzitter

secretaris

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.66 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek kan door appellante binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij het CBHO (College van Beroep voor het Hoger Onderwijs), postbus 16137, 2500 BC te Den Haag.